

Az amatőr lélekbúvár folytatta előadását.

– A minap egy piros Ford cikázott mellettem. Mint utóbb kiderült, egy ugyanolyan színű hajú nő vezette. Irányjelzés nélkül csapott az egyik sávból a másikba, akár a pacsirta. Persze hiába remélte, hogy előbbre jut: „a mindig a másik sáv gyorsabb” törvény alapján végig a látótávolságomon belül maradt. Itt tessék aláírni! – Az ősz által szorgalmasan küldött leveleket félresöpörte a kerti asztalon. A számlatömböt Szépasszony elé tolta, majd folytatta történetét. – Nos, a zebrahoz érve megállt a mellette ha-

ladó zöld Fiat, mire ő azonnal kivágott, és bizony elcsapta azt a kisfiút, akit a Fiat átengedett. A gyerek úgy repült a levegőben, akár egy nagykabát. Szerencsére forgott, így földet érve nem lett belőle palacsinta, hanem továbbgurult. A piros Ford meg söpört volna tovább, de tíz méterrel odébb már elakadt. Éppen a gyerek mellett, akihez kiugrált a többi sofőr, meg a járókelők is rögtön odasereglettek. A nő félig-meddig kimászott kocsija ablakán – ekkor mindenki megcsodálhatta a haja színét – és úgy kiabált: nem én voltam, nem én voltam!

RESTÁR SÁNDOR

gondolat-tömbök

*1. rendszeressé teszem
maradék eszem
fölfűzöm a gondolattömböket*

*2. kár hogy nem nagyobb
ez a szoba
messzebbre is ülhetnének egymástól*

*3. már megint egy értelmetlen nap
egy értelmetlen élet
szerves részeg-része*

csakazértis

*nem valaki ellen
hanem valakiért
szól a valami
szól a miért*

*szól a csakazértis
amiben nincsen ha
meg – lehetett volna
csak a hit – csak a mégis*

*– ahol elférek én is
a szív melegében
egyszerűbb az éden*

követlek

Ibolyának

*ötven év felett a szerelem
már nem hódítás ízű
nem posvány-dagonya
ahová bölcsődből kiszorulva
becsörtetsz – mint vadkan
nem méz-ízű ragacs
s mégis leragadsz
nem tartozol sehova
mégis maradsz
követlek*